

ת"פ 11810/05/16 - מדינת ישראל נגד שון משה אליה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

30 נובמבר 2017

ת"פ 11810-05-16 מדינת ישראל נ' אליה

לפני כבוד השופטת דינה כהן
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
שון משה אליה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נדב אוחנה

הנאשם וב"כ עו"ד יעקב פרץ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1995, הורשע בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64א(ג) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 ונהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודה האמורה, וזאת על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, לאחר שחזר בו מכפירתו.

במסגרת הסדר הטיעון, הגבילה התביעה עתירתה העונשית ביחס לרכיב המאסר לעשרים ושבעה חודשי מאסר בפועל והסנגור יהיה חופשי בטיעונו.

לעניין המאסר בפועל ציין ב"כ המאשימה " אני מסכים שהעונש לפי ההסדר יהיה כמובן בין 0 ל-27 כאשר אנו מגבילים עצמינו ל-27 לענין המאסר, אך אני מבהיר שעצם ההגבלה של עמדתנו העונשית למאסר ל-27 חודשים, אינה מלמדת על מתחם העונש". (ישיבה מיום 27/4/17).

לעניין רכיבי הפסילה, הפיצוי והקנס, טענו הצדדים באופן "פתוח".

עמוד 1

שרות המבחן הונחה להגיש תסקיר לעונש, נוכח גילו של הנאשם (חובת תסקיר).

2. נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הן כדלקמן:

בתאריך הרלבנטי היה הנאשם פסול לנהיגה, זאת לאחר שביום 7/12/2015, גזר בית המשפט לתעבורה באשדוד על הנאשם, בין היתר, שישה חודשי פסילה.

ביום 28/4/2016 סמוך לשעה 17:30, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג הונדה בכביש עירוני, דו סטרי בעל שטח הפרדה המפריד בין המסלולים, בקרית מלאכי.

מזג האוויר היה נאה והראות הייתה טובה.

בהגיע הנאשם סמוך לבית מגורים, פגע הנאשם עם חזית רכבו בקטין, יליד אוגוסט 2013, שחצה את הכביש מימין לשמאל לפני רכב חונה.

על אף היות הנאשם נהג המעורב בתאונה בה נפגע הקטין חבלה חמורה, לא עצר הנאשם כדי לעמוד על תוצאות התאונה ולא הזעיק עזרה. הנאשם המשיך בנסיעתו.

כתוצאה מפגיעת הרכב בקטין, הובהל הקטין לבית חולים כאשר הוא בעל הכרה מעורפלת. הקטין טופל בהרדמה והנשמה, וכתוצאה מהתאונה נגרמו לו חבלות ראש, חזה ובטן, בצקת מוחית, קונטוזיה ריאתית, שבר בצלע העליונה משמאל והוא אושפז.

3. מראיות המאשימה לעונש עולה כי לחובת הנאשם שלוש הרשעות תעבורתיות קודמות, בגין התנהגות לא זהירה בדרך מחודש ינואר 2015, בגינה נדון לקנס ופסילה למשך חודשיים; נהיגה תחת סמים/אלכוהול מיום 7/6/2014 בגינה נדון הנאשם, בין היתר, לקנס ופסילת רישיון למשך שישה חודשים. במהלך פסילה זו היה מעורב הנאשם בתאונה מושא גזר דין זה. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעה גם בעבירה של אי ציות לתמרור עצור בגינה נדון לקנס (ת/2).

לנאשם ארבעה חודשי פסילה מותנית בת הפעלה (ת/3).

הנאשם נטול עבר פלילי.

עוד הוגש מכתב מאביו של הקטין ובו תיאר האב את התמודדות המשפחה עם פגיעת הקטין- ליווי האב את הקטין בבית החולים ובמשך שיקום בבית לוינשטיין משך כמעט כחודש וחצי, בהם נאלצו הוא ורעייתו להיעדר ממושכות מעבודתם. האב הוסיף ותיאר את החרדה ממנה סובלת האם שנזקקה גם לטיפול מקצועי וכן האח

שהיה עד לתאונה. האב הוסיף ותיאר את ההוצאות הכלכליות שהיו כרוכות בטיפול בקטין במשך תקופה זו. האב הוסיף וציין כי הקטין החל לימודיו בכיתת גן רגילה ולדבריו הקטין "**...נראה מצוין ואנו מקוים שהכל יסתדר מעצמו כבר בסוף השנה...**" (ת/4).

בנוסף, הוגשו מסמכים רפואיים אודות מצבו הבריאותי של הקטין (ת/1).

יודגש כי הנאשם לא הורשע בגרימת התאונה והוא אינו נושא באחריות לקרות התאונה עצמה כך שהמסמכים האחרונים הנ"ל רלוונטיים אך בהקשר לעבירות בהן הורשע הנאשם.

4. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשו מכתב מיום 28/7/2016 מאת רע"ן עוצמה המתייחס לשירותו הצבאי של הנאשם, שהופסק בגין ההליך הפלילי נוכח הימצאות הנאשם בתנאי מעצר בית. צוין כי אם ישתחרר הנאשם מן המעצר, המשך שירותו וחזרתו להשלמת השירות, ייבחן באופן חיובי (נ/1).

עוד הוגשה קבלה בגין תשלום עבור לימודי הנדסאות בניין (נ/2).

5. הנאשם, כבן 22, מתגורר עם אמו. מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חיים שאינן פשוטות ומפאת צנעת הפרט לא יפורטו. בתמצית יצוין כי הנאשם גדל בבית סבו וסבתו, סיים שתיים עשרה שנות לימוד לרבות תעודת בגרות ונרשם ללימודי הנדסאי בניין (נ/2). הנאשם שירת שירות צבאי מלא בתפקיד עובד כללי ועקב מצבה הכלכלי של המשפחה קיבל אישור לצאת לעבודה במהלך שירותו הצבאי.

הנאשם תיאר בפני השירות את תמיכתו היומיומית באמו ובסבתו עקב מצבן הבריאותי המורכב, הכולל ליווי לטיפולים רפואיים, תחזוקת הבית וסיוע כלכלי. אמו של הנאשם נמצאת בקשר עם גורמי טיפול בעירייה.

הנאשם תיאר בפני השירות חרטה על התנהגותו וחרדה רבה לגורלו של הקטין.

הנאשם הביע בפני השירות עמדות נורמטיביות הכוללות רצון להתחיל את לימודיו ושאיפות להמשיך לנהל אורח חיים יציב ותקין, ללא מעורבות בפלילים ובעברות תעבורה.

הוצע לנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן בתחום התעבורה, בשילוב עמותת "אור ירוק". הנאשם הביע הסכמתו לכך והחל להשתלב בקבוצה. לאחר שנעדר משני מפגשים, הוחלט להפסיק את השתתפותו. יצוין כי בהמשך, חודשה השתתפותו של הנאשם בקבוצה טיפולית נוספת בה משתתף גם כיום.

סופו של דבר, המליץ השירות להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה במהלכו ישתתף הנאשם בקבוצה טיפולית.

6. בטיעוניה לעונש המאשימה עתרה להשית על הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הטעימה כי לשיטתה יש למקם את עונשו של הנאשם במחצית המתחם אור מכלול הנסיבות והנתונים וכן לאור חשיבות ההרתעה הן כלפי הנאשם בשל דפוסי התנהגותו כמפורט בתסקיר והן כלפי כולי עלמא.

המאשימה הדגישה, בין היתר, את פגיעת הנאשם בקטין והמשך הנסיעה מבלי שהנאשם עצר לעמוד על תוצאות התאונה, והכל תוך שהנאשם נהג ארבעה חודשים לאחר שרישיונו נפסל.

המאשימה ציינה שאין ליתן משקל משמעותי לגילו הצעיר של הנאשם שכן למרות גילו הצעיר, לחובתו הרשעות בתחום התעבורה וביצע את העבירות ארבעה חודשים לאחר שנפסל לנהיגה בידי בית המשפט.

המאשימה הוסיפה וציינה כי למתלונן נגרמו בעת האירוע פציעות חמורות שסיכנו את חייו ולאור המזל מצבו השתפר אם כי עדיין איננו יודעים את היקף פגיעותיו של המתלונן.

המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, לפיו על הנאשם להשתלב בטיפול אך לשיטת המאשימה יש לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת בית הסוהר. המאשימה הוסיפה כי השתלבות הנאשם בטיפול סמוך למועד שנקבע למתן גזר הדין, לאחר חלוף כשנה וחצי ממועד האירוע, מלמדים על המוטיבציה של הנאשם לטיפול.

7. הסנגור הפנה, בין היתר, לכך שהנאשם החל בהליך טיפולי ועתר לשוב ולהידרש לתסקיר משלים טרם שיגזר דינו של הנאשם.

לעניין העונש, עתר הסנגור להסתפק בעונש של מאסר מותנה ולחילופין עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

לשיטת ההגנה מתחם הענישה בעניינו של הנאשם נע בין חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לשלושים ושישה חודשי מאסר בפועל.

הסנגור הפנה לנסיבות התאונה המצערות, ובין היתר, לכך שהקטין רץ בין שתי מכוניות באופן שהתאונה הייתה בלתי נמנעת.

הסנגור הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם, המצוי בקבוצת ה"בגירים צעירים" וכן את נסיבות חייו המורכבות, את השפעת המעצר על הנאשם כפי שעולה אף מתסקיר שירות המבחן וכן את היות עצם ניהול ההליך חוויה קשה עבור הנאשם.

הסנגור טען כי נסיבות העבירה של הפקרה אחרי פגיעה בעניינו של הנאשם הינן ברף הנמוך שכן הטעם שבבסיס עבירה זו הוא כי נפגע בתאונת דרכים יקבל טיפול רפואי מידי. בעניין דנן, המתלונן קיבל טיפול רפואי מידי וכן בשל כך שלאחר שעתיים בלבד הגיע הנאשם עצמאית לתחנת המשטרה, לבקשת קצין משטרה שיצר איתו קשר טלפוני.

הסנגור הוסיף והפנה למסמכים הרפואיים אודות מצבו של הקטין (ת/1) מהם עולה שהטיפול האחרון שקיבל הקטין היה ביום 6/6/2016 וכן לדברי אביו של הקטין שתיאר כי מצבו של "טוב מאוד".

הסנגור הוסיף עוד כי מאז ביצוע העבירה, מצוי הנאשם בפיקוח של שירות המבחן, טופל במסגרת קבוצה טיפולית ולאחר כ-30 ימי מאסר שוחרר למעצר בית למשך שלושה חודשים מלאים, ללא הפרות.

הנאשם שיתף פעולה, התייצב לכל הדיונים בהליך, הביע חרטה על מעשיו, וכן הביע שאיפות נורמטיביות כעולה מתסקיר השירות.

הסנגור תיאר את רצון הנאשם לפצות את הקטין פיצוי משמעותי כדי שיהא בכך מחד גיסא עונש לנאשם, ומאידך גיסא שיקום הנאשם שכל עתידו לפניו.

הן התביעה והן ההגנה תמכו עתירותיהם בפסיקת בתי המשפט.

לעניין רכיב הפסילה, עתר הסנגור שלא להחמיר יתר על המידה עם הנאשם שכן הנאשם מטפל באמו, סבו וסבתו.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין: **"אני מצטער ולוקח אחריות על כל מה שקרה, אני מצטער מעמקי נשמת, התחלתי ללמוד עכשיו, אני בדרך חדשה, ואני מקווה שבית המשפט יתחשב בי ויראה את המקום משיקום"** (פרוטוקול מיום 25/10/2017, עמוד 21, שורות 8-9).

בישיבת 23/11/2017 תיאר הנאשם בפני בית המשפט "קבוצת אור ירוק זה אדם שבא ומרצה לנו על בטיחות בדרכים, מראה לנו קווי מחשבה, ביום שני האחרון התחלתי" (פרוטוקול מיום 23/11/2017, עמוד 21, שורות 2-4). לדברי הנאשם מדובר במפגש שבועי שנמשך כשעה וחצי.

9. שקלתי טענות ב"כ הצדדים ומסקנתי היא כי אין מקום למנע מהטלת רכיב מאסר מוחשי.

הרציונל העומד בבסיס העבירה של הפקרה אחר פגיעה הוא מתן סיוע לנפגע בתאונת דרכים, בין היתר, לצורך הגשת עזרה רפואית ועל מנת ליטול אחריות לתוצאות תאונה שבה היה מעורב הנהג. הפסיקה הדגישה כי החובה להגיש עזרה לנפגע בתאונת דרכים קיימת גם אם הפגיעה אירעה שלא באשמת הנהג. (ע"פ 7936/13

לוי נ' מדינת ישראל (16/12/2014)).

בית המשפט העליון ציין כי בעבירה זו, על חלופותיה השונות, מנעד רחב של מתחמי ענישה ועונשים, בהתאם לנסיבות העבירה ולנסיבותיו של העושה (ע"פ 3258/16 וולקוב נ' מדינת ישראל (22/1/2017)).

על חומרת העבירה של הפקרה אחר פגיעה בחלופה שבה הורשע הנאשם ניתן ללמוד אף מהעונש הקבוע לצידה - ארבע עשרה שנות מאסר ומהתיקון לחוק משנת 2011, שהורה על החמרת הענישה בעבירה זו.

בקביעת מתחם העונש ההולם יינתן משקל לכך שהנאשם ביצע את התאונה שעה שהיה פסול לנהיגה. שוב יודגש כאמור, כי הנאשם אינו מואשם בגרימת התאונה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כדלקמן:

בעניין ע"פ 1902/14 מדינת ישראל נ' נתנוב (1/7/2014) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ג) לפקודה לאחר שהפקיר נפגעים. יצוין כי הנאשם בפסק הדין נהג כשהיה שיכור וללא רישיון בתוקף. מתחם הענישה שנקבע נע בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל והנאשם בפסק הדין נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל.

בעניין ע"פ 3304/14 פראן נ' מדינת ישראל (21/10/2014) הורשע מערער, כבן 20, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה ונהיגה מעבר למהירות המירבית המותרת. המערער פגע בשני הולכי רגל חזיתית בעצמה שהעיפה אותם על הכביש, ונמלט מהמקום בנסיעה מהירה תוך שפגע ברכב שנסע מולו בנתיב הנגדי. השניים נפגעו באורח קשה. בית המשפט הדגיש כי המערער לא היה אחראי להתרחשות התאונה ומתחם הענישה נקבע כנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר. בעניין שנדון בפסק הדין המליץ שירות המבחן על עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות נוכח נטילת אחריות מלאה גילו הצעיר של הנאשם בפסק הדין וספק לגבי מידת יכולתו להשתלב בכלא. עוד יצוין כי לחובת המערער היו 11 הרשעות קודמות בתחום התעבורה. סופו של דבר, הקל בית המשפט העליון בעונשו של המערער והעמידו על 14 חודשי מאסר תוך קביעה כי המתחם נע בין עשר לשלושים חודשי מאסר בפועל.

יוטעם כי נראה שעניין זה חמור מעניינו של הנאשם הן בשל אופן הפגיעה והן נוכח כמות ההרשעות הקודמות. עם זאת, הנאשם בעניינו הורשע גם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה שהמערער לא הורשע בה.

בעניין ע"פ 3258/16 וולקוב נ' מדינת ישראל (22/1/2017) אישר בית המשפט העליון עונש של 15 חודשי מאסר שהוטלו על מערער שהורשע בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה. בפסק דין זה דובר על מערער שנהג

במשאית ופגע ורוכב אופניים, שנגרמו לו חבלות קשות. המערער עזב את המקום. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב במתחם הענישה שנקבע, הנע בין 12 ל-48 חודשי מאסר. לאור סעיף 64 א(ד) לפקודת התעבורה, ובהסכמת הצדדים, בוטל עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם.

בעניין ע"פ 8232/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23/4/2012) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של משיב, שהיה **קטין** בעת ביצוע העבירה ונטול עבר פלילי, ונדון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לאחר שהורשע בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המשיב על עשרה חודשי מאסר בפועל.

המשיב נהג בטרקטורון והגיע לפארק עירוני. במהלך נסיעתו פגע בעוצמה עם הטרקטורון בשלושה הולכי רגל - אב ושני בניו הקטינים - ששהו באותה שעה על הדשא. האב והקטינים נחבלו חבלות חמורות. צוין כי "...השאלה המכרעת היא נקודת האיזון בין השיקולים האינדיבידואליים המתמקדים המשיב לבין שיקולי החברה בכללותה; איזה משקל יש ליתן לשיקום ביחס לגמול ולהרתעה...המשיב ראוי להתחשבות ביחס לעבר ולעידוד באשר לעתיד. שומה עם זאת לציין בהקשר זה עליות ומורדות בשיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן...המוטיבציה של המשיב להמשיך בהליך הטיפול אינה רבה, אם כי עולה מתסקיר שירות המבחן כי ניכר בכל אופן שינוי בעמדותיו, ובהבנתו את חומרת מעשהו. ברם...אין להביט על המשיב כעל בועה סגורה במנותק מן הסובב. השיקום איננו חזות הכל. בצד הרצון לטפל במשיב ולשקמו, שומה להבטיח את בטחון הציבור...בד בבד עם מחויבותנו לשיקום עבריינים צעירים, אנו מחויבים למניעת פגיעתם הרעה בזולתם. מעשיו ומחדליו של המשיב מחייבים מאסר בפועל. רחמנות יתרה כלפיו, הריהי התאכזרות כלפי קרבתות מזדמנים ישרי דרך. מאסר לתקופה קצובה לא צפוי לשים לאל את תהליך השיקום. יהיה בו אתגר למשיב להוכיח כי גם בתנאים קשים הוא שורד ומצליח להתקדם בתהליך הטיפול. ומנגד, יבטא עונש המאסר את הגמול ההולם ואת ההרתעה המוכרחת..." (פסקאות 6 ו-7 לפסק הדין).

יוטעם כי עניין זה חמור מעניינו של הנאשם בכך שהמשיב פגע באב ובשני הקטינים כשהיו על הדשא. המשיב הורשע בנוסף לעבירה של הפקרה אחר פגיעה גם בנהיגה ללא רישיון נהיגה, גרימת חבלה חמורה שיבוש מהלכי חקירה וגרימת נזק לאדם או רכוש. עם זאת, עניינו של הנאשם חמור מעניינו של המשיב לאור עברו התעבורתי של הנאשם והיות המשיב קטין בעת ביצוע העבירות.

בעניין ת"פ (מחוזי חיפה) **5161/06 מדינת ישראל נ' טואפרה** (10/3/2008) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, מעשה פזיזות ורשלנות, חבלה בכוונה מחמירה ותקיפה. מפסק הדין עולה כי הנאשם תקף את חברתו לחיים דאז (בהמשך נישאו). למחרת התקיפה, עקף הנאשם את המתלוננת כשהיתה בנסיעה וכשלא נענתה לסימוניו לעצור, פגע ברכבה ובהמשך שוב עקף אותה, בלם את רכבו וגרם לה לסטייה, ושנית בלם את רכבו והמתלוננת פגעה ברכבו אף שניסתה להימנע מכך ובהמשך ירדה לשולי הדרך, פגעה בעמוד ונפלה לתעלה. חברה לעבודה של המתלוננת ירד מהרכב להושיט לה עזרה והנאשם חזר וניסה לדרוס אותו אדם פעם ופעמיים כדי להטיל בו מום ואיים שישלח אנשים להרגו. המערער עזב את המקום מבלי להיעצר ולעמוד על תוצאות התאונה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שלוש שנות פסילה בפועל ושנתיים פסילה מותנית. צוין כי ראוי היה להחמיר בעונשו של

הנאשם אך הוחלט שלא למצות את הדין עם הנאשם בהתחשב בהצטברותם של מצבור נימוקים לקולה: האירוע אירע כארבע שנים עובר למועד מתן גזר הדין וכתב האישום הוגש באיחור ממשי. מאז האירועים המתוארים חי הנאשם חיים נורמטיביים; היחסים בין הנאשם למתלוננת שוקמו- הם נישאו ונולד להם ילד ונראה כי חיי הנישואין שלהם מאושרים; בית המשפט שוכנע מעדות המתלוננת כי בשל בעיית הרפואית היא אכן תפגע אם יושת על הנאשם מאסר לריצוי בפועל; עברו הפלילי של הנאשם שכלל שתי עבירות הינו ישן; הודאת הנאשם שחסכה את הצורך הבעייתי של עדות רעייתו, אם בנו, לאחר שהיחסים ביניהם שוקמו לחלוטין; הפקרת המתלוננת לאחר התאונה נעשתה בעת שהנאשם ראה כי בסביבת המתלוננת מצויים אנשים המסוגלים להושיט לה עזרה.

עוד צוין, כי הסיכון שגרם הנאשם למתלוננת ולחברה לעבודה והפקרת המתלוננת לאחר התאונה, יבואו לידי ביטוי גם בעונש הפסילה שיוטל על הנאשם.

ערעור שהגיש הנאשם על רכיב הפסילה, נדחה. בית המשפט העליון ציין כי אילולא הנסיבות המיוחדות הדעת נותנת שהייתה נגזרת על המערער תקופה של מאסר מאחורי סורג ובריח אך בית משפט קמא ראה לנגד עיניו את התמונה במכלולה כפי שתואר בפסק הדין ואיזן את תקופת המאסר הקצאה בפסילה (ע"פ 3708/08 **טואפרה נ' מדינת ישראל** (20/7/2008), פסקה ה(3) לפסק הדין).

לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין 10 ל-40 חודשי מאסר בפועל.

10. מעבר לשיקולים שפורטו, בתוך מתחם העונש ההולם יינתן משקל לעברו התעבורתי של הנאשם ולהיעדר עבר פלילי מובהק, להודאת הנאשם, הבעת החרטה וכן לנסיבות חייו המורכבות כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, לכך שהנאשם החל בהליך טיפולי ולשאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם.

על אף האמור לעיל, ומתחם הענישה שנקבע, בחנתי את עתירת ההגנה להימנע מהטלת מאסר בפועל אף כעתירה לחרیגה ממתחם העונש ההולם לקולא. בהתאם לחוק, חריגה זו מתאפשרת רק משיקולי שיקום, שאיני סבורה שבעניינו של הנאשם מצדיקים סטיה ממתחם העונש ההולם בעניינו אף לא תוך קבלת עמדת שרות המבחן להטלת מאסר בדרך של עבודות שרות.

הנני סבורה שבנסיבות המתוארות, באיזון בין השיקולים השונים שעה שאת עבירת ההפקרה אחר פגיעה, נעברה כאשר הנאשם נהג בזמן שרישיונו נפסל, מטה הכף לטובת האינטרס הציבורי, דחית שיקולי הפרט ומצדיקה הטלת מאסר בפועל. הימנעות מהטלת מאסר בפועל לא תקיים יחס הולם בין חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם לסוג ומידת העונש שיוטל עליו.

לטעמי הסתפקות במאסר שיוטל בדרך של עבודות שרות, תגרוור עמה מסר רופס לחברה שעה שהטמעת

העונש הצפוי למי שמפקיר אחר שנפגע בתאונה תחזק ערך קדושת החיים.

יאמר עוד כי סעיף 64א(ד) לפקודת התעבורה קובע כי אם הוטל על נאשם מאסר בגין סעיפים 64א(ב) או 64א(ג), לא ייתן עליו צו מבחן לא ייתן עליו צו מבחן אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו ולא יטיל עליו מאסר מותנה בין כעונש יחיד ובין כעונש נוסף (לעניין זה ראו גם הערת בית המשפט העליון בעניין ע"פ 3258/16 **וולקוב נ' מדינת ישראל** (22/1/2017) משכך לענין עבירת ההפקרה לא יוטל עונש מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם עתר להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר נוסף לעונש זאת בהינתן שהנאשם השתלב בקבוצה טיפולית נוספת ועל מנת שלא לגדוע את הליך השיקום וכן עתר להורות לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת באשר להתאמת הנאשם לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות ואולם היענות לעתירת הסנגור לא תבטא יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו ולא תביא לידי ביטוי ראוי את השיקולים עליהם עמדה המאשימה בטיעוניה לעונש והאיזון הראוי בין כלל השקולים הרלוונטיים.

עם זאת, נימוקי הקולא שמנה הסנגור לרבות גילו הצעיר של הנאשם, מאמצי השיקום נסיבותיו האישיות הודאתו, נטילת האחריות, יבואו לידי ביטוי לענין תקופת המאסר.

כן אזקוף לזכות הנאשם לענין משך המאסר את התקופה בה היה נתון בתנאים מגבילים.

11. לפיכך ולאור האמור, הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 28.04.16 עד 23.05.16.
2. 12 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
3. פיצוי למתלונן בסך 7,500 שקלים. הנני מורה לתובע לגשת עוד היום למזכירות בית המשפט ולהמציא את פרטי המתלוננת/העד אליו אמורים לעבור כספי הפיצוי.
4. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים מיום הפסילה בתיק זה - 28.04.16.
5. הנני מורה על הפעלת של ארבעה חודשי פסילה מותנים שהוטלו על הנאשם ביום 7/12/2015 במסגרת תתע"א 3598-06-14 בבית המשפט לתעבורה לאשדוד.

עונשי הפסילה ירוצו במצטבר זה לזה.

6. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ח, 30/11/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יתייצב עד יום 15.01.18 עד שעה 11:00 לריצוי עונשו בכלא אשל (לאחר תיאום טלפוני לצורך מיון מוקדם על פי מספר טלפון שיימסר במזכירות בית המשפט ככל שיידרש), אלא אם תינתן החלטה אחרת. הבטוחות בתיק ימשיכו לעמוד בתוקף עד לתחילת ריצוי העונש.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ח, 30/11/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור ההסכמה מועד ההתייצבות לרכיב המאסר עד 01.02.18 שעה 11:00 בכלא אשל. מעבר לבטוחות הכספיות, עד למועד ההתייצבות לעונש, הנני מורה על עיכוב יציאה של הנאשם מן הארץ. ככל שתהיה בקשה קונקרטית ליציאה מהארץ שתנומק, תובא בפני מותב רלוונטי.

עמוד 10

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ח, 30/11/2017 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת